31/07/2019

“Να προστρέχετε, αδελφοί μου, στη Μητέρα του Θεού, όταν το σπίτι σας χάνει την ειρήνη του”

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ὁ ἅγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ἀναφέρει γιὰ τὴν Παναγία μας: «Ἂν καθ᾽ ὑπόθεσιν ὅλα τὰ ἐννέα τάγματα τῶν Ἀγγέλων ἤθελαν κρημνισθῆ ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ γίνουν δαίμονες, ἂν ὅλοι οἱ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἄνθρωποι ἤθελαν γίνει κακοὶ καὶ ὅλοι νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν κόλασιν χωρὶς νὰ γλυτώση τίς, ἂν ὅλα τὰ κτίσματα, οὐρανός, φωστῆρες, ἄστρα, στοιχεῖα, φυτά, ζῶα ἤθελαν ἀποστατήσει κατὰ Θεοῦ, νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν τάξιν των καὶ νὰ ὑπάγουν εἰς τὸ μὴ ὄν, μὲ ὅλον τοῦτο, ὅλες αὐτὲς οἱ κακίες τῶν κτισμάτων, συγκρινόμεναι μὲ τὸ πλήρωμα τῆς ἁγιότητος τῆς Θεοτόκου, δὲν ἐδύναντο νὰ λυπήσουν τὸν Θεόν· διότι μόνη ἡ Κυρία Θεοτόκος ἦτο ἱκανὴ νὰ τὸν εὐχαριστήση κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα, καὶ νὰ μὴ τὸν ἀφήση νὰ λυπηθῆ διὰ τὸν χαμὸν καὶ τὴν ἀπώλειαν τῶν τόσων καὶ τόσων κτισμάτων του· διότι αὐτὴ μόνη ἀσυγκρίτως τὸν ἠγάπησεν ὑπὲρ πάντα· διότι αὐτὴ μόνη ὑπὲρ πάντα ὑπήκουσεν εἰς τὸ θέλημά του».

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς στὸν λόγο του «Στὴν πάνσεπτη κοίμηση τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας» λέγει: «Τόσο πολὺ εἶναι πλησιέστερα ἀπὸ τοὺς πλησιάζοντας τὸν Θεόν· τόσο μεγαλύτερα πρεσβεῖα ἀπὸ ὅλους ἀξιώθηκε ἡ Θεοτόκος· δὲν ἐννοῶ δὲ μόνο τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ κι᾽ αὐτὲς τὶς ἀγγελικὲς ἱεραρχίες ὅλες. Πραγματικὰ γιὰ τὴν ἀνώτατη ταξιαρχία τούτων γράφει ὁ Ἡσαΐας “καὶ τὰ Σεραφεὶμ

εἱστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ”. Βλέπετε τὴν διαφορὰ τῆς στάσεως; Ἀπὸ αὐτὴν μπορεῖτε νὰ καταλάβετε καὶ τὴν διαφορὰ τῆς κατὰ τὴν ἀξία τάξεως· διότι τὰ Σεραφεὶμ ἦσαν γύρω ἀπὸ τὸν Θεό, πλησίον δὲ στὸν ἴδιο μόνο ἡ βασίλισσα, ἡ ὁποία θαυμάζεται καὶ ἐγκωμιάζεται ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Θεό. Εἶναι δὲ ὄχι μόνο πλησίον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ δεξιά· ὄχι μόνο διότι ποθεῖ καὶ ἀντιποθεῖται περισσότερο ἀπὸ ὅλους, καὶ λόγῳ τῶν φυσικῶν θεσμῶν, ἀλλὰ καὶ διότι εἶναι ἀληθινὰ θρόνος του· ὅπου δὲ κάθεται ὁ βασιλεύς, ἐκεῖ στέκεται καὶ ὁ θρόνος».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς στὴν ἀντίστοιχη ὁμιλία του θὰ πεῖ: « Ὢ πῶς ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς μεταφέρεται στὴ ζωὴ περνώντας ἀπὸ τὸν θάνατο! Πῶς αὐτὴ ποὺ ξεπέρασε στὴ γέννα της τὰ ὅρια τῆς φύσης, σκύβει τώρα στοὺς νόμους της καὶ ὑποτάσσεται στὸ θάνατο τὸ ἀθάνατο σῶμα. Γιατί αὐτὸ πρέπει νὰ ἀποθέσει τὴν θνητότητα καὶ νὰ ντυθεῖ τὴν ἀφθαρσία, ἀφοῦ καὶ ὁ κυρίαρχος τῆς φύσης δὲν ἀρνήθηκε νὰ ὑποβληθεῖ στὸ θάνατο.

Πεθαίνει κατὰ τὴν σάρκα καὶ μὲ τὸν θάνατο καταργεῖ τὸν θάνατο καὶ μὲ τὴν φθορὰ μᾶς χαρίζει τὴν ἀφθαρσία καὶ κάνει τὴν νέκρωσή του πηγὴ τῆς ἀνάστασης. Ὢ πῶς ὁ δημιουργός τοῦ παντὸς δέχεται στὰ χέρια του τὴν ἱερὴ ψυχὴ τώρα ποὺ χωρίζεται ἀπὸ τὸ θεοδόχο σκήνωμα, τιμώντας νόμιμα αὐτὴν ποὺ ἔχει φύση δουλική, καὶ μὲ ποιὰ ἀνεξιχνίαστα πελάγη φιλανθρωπίας οἰκονομώντας σὲ ἔκανε μητέρα Του, αὐτὸς ποὺ ἔλαβε ἀληθινὸ σῶμα καὶ δὲν παρουσίασε ἀπατηλὴ τὴν ἐνανθρώπησή του».

Ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ Καβάσιλας γράφει στὸν λόγο του γιὰ τὴν κοίμηση τῆς Θεοτόκου: «Ὅταν πάλι χρειάσθηκε νὰ ὑποφέρει γιὰ μᾶς ὁ Σωτήρας καὶ νὰ πεθάνει, πόσο μεγάλες ἦσαν οἱ ὀδύνες, μὲ τὶς ὁποῖες τοῦ συμπαραστάθηκε ἡ Παρθένος! Τί βέλη τὴν διαπέρασαν! Γιατί κι ἂν ὁ Υἱὸς της ἦταν μόνο ἄνθρωπος καὶ τίποτε ἄλλο, τότε ὀδυνηρότερο δὲν θὰ μποροῦσε νὰ προσθέσει κανεὶς σὲ μία μητέρα. Ἀλλὰ τώρα εἶναι ὁ μόνος Υἱός της, ποὺ τὸν ἔφερε στὸν κόσμο μόνη της, κατὰ τρόπο παράδοξο, ποὺ δὲν λύπησε ποτὲ οὔτε τὴν ἴδια οὔτε κανέναν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ τοὺς εὐεργέτησε, ἀντίθετα, ὅλους τόσο, ὥστε νὰ ξεπεράσει ὅλες τὶς προσδοκίες τους. Τί λοιπὸν συναισθήματα εἶναι φυσικὸ νὰ εἶχε ἡ Παρθένος, ὅταν ἔβλεπε τὸν Υἱό της σὲ τόσο φοβερὲς ὀδύνες; Προσωπικὰ πιστεύω ὅτι τέτοια ὀδύνη ποτὲ σὲ κανέναν ἄνθρωπο δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει. Γιατί αὐτὴ εἶδε τὴν Σταύρωση σὰν μητέρα, ἀλλὰ καὶ σὰν ἄνθρωπος μὲ σωστὴ κρίση, σὰν κάποιος ποὺ μπορεῖ νὰ διακρίνει καθαρὰ τὴν ἀδικία».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κρονστάνδης σημειώνει: «Νὰ προστρέχετε, ἀδελφοί μου, στὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸ σπίτι σας χάνει τὴν εἰρήνη του. Ἡ Κυρία Θεοτόκος εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ ἐλέους καὶ τῆς δυνάμεως. Μπορεῖ εὔκολα νὰ εἰρηνεύσει τὶς ἀνθρώπινες

καρδιές. Ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ τῆς Εἰρήνης, μεσιτεύει σὲ Αὐτὸν γιὰ τὴν εἰρήνη ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ὅλων τῶν χριστιανικῶν σπιτιῶν. Ἔχει τὴν ἐλεητικὴ δύναμη νὰ διώξει μὲ ἕνα νεῦμα της τὰ πονηρὰ πνεύματα, αὐτὰ ποὺ μὲ ἀκοίμητο ἀγώνα προσπαθοῦν νὰ χωρίζουν τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ τοὺς κάνουν νὰ ἀλληλομισοῦνται. Εἶναι ἡ Γοργοεπήκοος, ποὺ ἀπαντᾶ γρήγορα στὶς παρακλήσεις μας καὶ μᾶς δίνει τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἀγάπη. Ἂς τὴν τιμᾶμε μὲ βαθὺ σεβασμὸ ὡς Μητέρα τοῦ Ὑψίστου, ὡς τὸ ἀνώτερο τῶν ποιημάτων του. Καὶ ἂς διατηροῦμε ταπεινὸ φρόνημα, ἀφοῦ καὶ Ἐκείνη ἦταν τόσο ταπεινὴ ἐδῶ κάτω στὴ γῆ καὶ τίποτε δὲν τῆς ἀρέσει ὅσο ἡ ταπεινοφροσύνη».

1.Ὁ Ἀόρατος πόλεμος Ἐκδ. Φῶς σελ. 174
2. Γρηγ. Παλαμᾶ Ε.Π.Ε. τόμ. 10 σελ. 455
3. Ἰ. Δαμασκηνοῦ Ε.Π.Ε. τόμ. 9 σελ. 261
4. Νικολάου Καβάσιλα Ἡ Θεομήτωρ Ἐκδ. Ἀποστολικὴ Διακονία σελ. 211
5. Ἁγίου Ἰωάννη τῆς Κρονστάνδης Ἡ ἐν Χριστῷ ζωή μου σελ.76
Ορθόδοξος Τύπος,9/08/2013

Πηγή: Ακτίνες